FLORIN BUDNARU

(Grigore Constantinescu – 16 octombrie 2013)

Urmărindu-l în evoluțiile sale de-a lungul unui deceniu de carieră pe scena muzicală bucureșteană, în spectacolele Teatrului Național de Operetă, am avut convingerea că viața teatrului era în așteptarea unui nou erou menit a sluji solistica repertorială.

Este acel Florin Budnaru pe care l-am cunoscut din timpul studenției sale, adesea urmărindu-l și în concertele claselor de canto sau la cursuri. Nu s-a prezentat întotdeauna demonstrând siguranță de sine, dar am descifrat în personalitatea sa dorința de a se manifesta carismatic, pentru o cât mai firească comunicare cu publicul.

Intrarea în viața Teatrului părea că l-a intimidat la început, progresele sale artistice devenind însă evidente cu fiecare titlu și fiecare stagiune, pănâ la culminația prestației sale vocale și interpretative cu care m-a convins de rodul talentului său, în musicalul **Rebeca**.

La început l-a așteptat Teatrul, apoi Publicul. Urmează în continuare... Viitorul!